

[| Contactar amb El Punt - Pobles i Ciutats |](#)
[Continguts generals:](#)
[Continguts d'edicions:](#)
[| Qui som? - El Club del subscriptor - Les 24 hores d'El Punt - Publicitat - Borsa de treball |](#)
[El Punt |](#)
[VilaWeb |](#)

dijous, 26 de juliol de

> Boadella i la distorsió de la realitat

Una estada de tres o quatre mesos a Ciutadans de Catalunya evidencia que les bases són nacionalistes espanyoles i que si no ho confessen més obertament és perquè a can Boadella el nacionalisme en general ha estat estigmatitzat

tribuna

[JAUME FARRERONS.](#)

La plataforma Boadella es presenta com una ventada d'aire fresc en l'ambient corrupte del nacionalisme. Això és, almenys, el que ens volen fer creure determinats espais d'opinió vinculats al PP. Però una senzilla anàlisi de la seva realitat interna palesa el que podríem qualificar de distorsions de la realitat d'un discurs que considera el falsejament simbòlic dels problemes socials objectius l'element central del seu atac a la política catalanista. En aquest sentit, Ciutadans de Catalunya no substitueix la presumpta mentida del nacionalisme per un discurs més autèntic, sinó que afegeix a la dogmàtica vigent un conjunt alternatiu de tòpics «políticament correctes» i, per tant, no aporta res més que un nou factor de manipulació popular al ja ric panorama català de les impostures polítiques. ¿Quines són, doncs, les suposades mentides del «no- nacionalisme»?

+ El director teatral Albert Boadella, durant un acte organitzat per Ciutadans de Catalunya a la plaça de la Constitució de Girona. Foto: EFE

En primer lloc, la més coneguda, a saber: aquest projecte es pretén, precisament, no nacionalista, però una estada de tres o quatre mesos al seu fòrum intern o una simple xerrada amb els membres més destacats de llurs agrupacions locals evidencia que les bases són nacionalistes espanyoles i que si no ho confessen més obertament o en reclamen la plasmació programàtica és perquè a can Boadella el nacionalisme en general ha estat expressament estigmatitzat. Però el més possible és que els fundadors ja ho sàpiguen, encara que no vulguin reconèixer la realitat. Tenim, doncs, la mentida del no-nacionalisme com a distorsió originària i fonamental.

En segon lloc, Ciutadans començà la seva trajectòria identificant-se amb un espai polític d'esquerra, cosa que li va permetre una ràpida implantació al cinturó de Barcelona. Tanmateix, ja en el segon manifest va renunciar al rètol en favor d'una transversalitat que aixecà significatius malestares entre els qui consideraven que la ubicació política esmentada era un dels requisits de la seva adhesió, i que no s'havia tingut en compte aquesta sensibilitat, veritablement majoritària, escampada per gairebé totes les agrupacions locals. Finalment, el 6 de maig passat, quan es van constituir els òrgans provisionals, l'enfrontament entre les persones que els fundadors havien nomenat a dit per dirigir el partit fins al congrés fundacional i la voluntat democràtica de les bases es convertí en una veritable batalla ideològica, en la qual els elements pro PP al voltant d'Arcadi Espada van desplaçar els dirigents naturals de les agrupacions, de sensibilitat socialista. Dit breument, Ciutadans serà formalment, quan acabi el seu congrés fundacional, un partit de dreta liberal que s'adreçarà a un electorat d'esquerres per tal de posar aquests vots al servei del projecte que encapçala el senyor Piqué, que mai no els obtindria per mèrits propis a les esmentades zones obreres.

En tercer lloc, la plataforma de Boadella ha utilitzat la simpatia i rebel·lia d'aquest personatge teatral per fer-nos creure que el nou partit no sols aportarà una sigla «més» al mercat electoral, sinó sobretot una forma nova de fer política, transparent i propra als ciutadans reals. Recordem la frase del Tívoli: «Vull tornar a votar amb il·lusió... I ara estem molt a prop d'aconseguir-ho, des d'un partit transparent i democràtic que comptarà amb mecanismes per garantir que el seu comportament mostri en tot moment la voluntat de les bases.» Tercera mentida i aquesta és potser la més greu, si això és encara possible. Ciutadans s'ha format al voltant d'un grapat d'intel·lectuals elitistes que han nomenat a caprici dues persones, els senyors J. March i Pepe Domingo, per liderar el procés de fundació del partit des de plantejaments expressament declarats com a no assemblearis. Francesc de Carreras ja va menystenir una iniciativa de les agrupacions, a les quals ni tan sols es va molestar a respondre, en què es proposava una altra manera de fer les coses. Simplement, l'assemblea general de socis no ha estat mai convocada i els qui la demanàvem hem acabat marxant del partit. Així, tot i que no es pot confondre democràcia participativa amb posicions d'esquerres i que de fet molts de nosaltres ens vam alegrar quan Ciutadans renuncià a l'etiquetatge ideològic per declarar-se transversal, tot esperant que amb això es facilitaria la construcció d'un moviment cívic basat en principis ètics republicans i configuració assembleària –en lloc dels habituals aparells burocràtics i dogmes doctrinals heretats–, la realitat és que els processos de dretanització i de tancament oligàrquic del projecte han anat

junts. En definitiva, Ciutadans de Catalunya és un projecte polític «no nacionalista» que menja el pa de nacionalisme espanyol, un partit «progressista» que empra vot i militància socialista o d'esquerres al servei de la dreta liberal, un partit «alternatiu» compromès amb la «transparència» que ja ha tapat la boca a les seves bases obreres mentre Boadella representa la comèdia de l'home simpàtic, intel·ligent i transgressor. Aquesta plataforma instrumentalitza així una realitat que, alhora, li inspira malfiança: la del gran sector social de treballadors castellanoparlants catalans, hostils, és cert, al catalanisme del PSC, però també als interessos dretans del Círculo Ecuestre i del Sr. Piqué. Per dur a terme aquesta dubtosa operació pro PP, Arcadi Espada apel·larà a l'amenaça nacionalista i mantindrà enganyat un electorat i unes bases que, si es poguessin expressar de manera assembleària, farien esclatar, amb propostes políticament no correctes (pensem en la immigració) el dispositiu elitista imposat pels intel·lectuals fundadors. Per tant, aquests ciutadans nacionalistes espanyols i d'esquerres, immensa majoria dins la plataforma Boadella, encarnen la prova vivent de la mentida al si d'una organització suposadament crítica amb el discurs del Tinell, d'un projecte que rebutja la falsificació catalanista de la realitat però que es fonamenta en una perversa distorsió política –i humana– de la seva mateixa base social.

Aquest és un servei de notícies creat pel diari [El Punt](#) i distribuït per [VilaWeb](#).
És prohibida la reproducció sense l'autorització expressa d'Hermes Comunicacions S.

